

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1999, s. 438. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt03-shoot-idm139686918935072/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

Gjør det Dig da slet ikke ondt? spurgte hun, idet hun holdt hans Haand; sig mig blot det Ene, at det gjør Dig ondt!

Om det gjør mig ondt! Men hvad Glæde troer Du da, at Virkeligheden byder mig fjernt fra Dig? Udenfor denne Synskreds, synes mig, ligger lutter klam, graa Taage med sære Billeder og Skikkelser . . . . . Men hvad saa? Om det gjør mig ondt, hvad vil Du saa? Tal dog nu, Pauline! Strik ikke saa gaadefuldt og fristende! Gud giv, jeg blot et Øieblik kunde laane Aandebesværgernes Magt for at kalde Dine Ord frem, mane dem op af Din Sjæl! For Din egen Skyld og min Skyld, tal dog endelig nu!

O, hvis jeg var rig!

Han studsede ved dette Udbrud, ved dette Glimt, der lyste saa dybt, og sagde greben af mangfoldige Følelser: Hvis Du var rig, Pauline? Hvorfor rig?

Saa brød man sig ikke om Folk, svarede hun nølende.

Ak, saa brød man sig om andre Folk. Kjørte Du i Kareth, vilde Du bryde Dig om dem, der kjøre i Karether. Er man ikke uafhængig i sig selv, saa finder man Afhængighed, hvor man end kommer hen.

Nei, sagde hun, og det glimtede igjen, hvis man var berømt og stor!

Ja, svarede han, og en Blanding af dyb Sorg og Begeistring gennemstrømmede ham; thi han huskede en Scene, hvor under ganske andre Forhold Lignende havde været paa Bane. Hvis man var det! Men hvo nægter da os To at naae til det Store, blot vi holde sammen? Naae vi dertil gennem de Forhold, som hidtil have omgivet os? Mig have de næsten kvalt . . . . . Dog, bede og trygle kan jeg ikke i denne Sag, ei heller sige et Ord til Forlokkelse. Skal vi skilles, Pauline?

Kom blot herop engang hver Maaned!

Saa, i Guds Navn, farvel, Pauline!

Et Par Dage efter sagde Pauline pludselig: Moder, lad mig nu gaae til Theatret.

Til Theatret! raabte Mdm. Bille og fik Lettelse for sin Sorg ved at kunne blive vred. Saa Du har endnu de Griller! Hun tilføiede mange bitre Ord og sluttede endelig i en mildere Tone: Er vi da saa simple Folk, Pauline, at Du skal give Dig til Theatret? Er Din Fader ikke en reputeerlig Mand? Synes Dig ikke, vi har Sorg nok?

Moder dog! Er Fru Heiberg og Mdm. Nielsen og Jomfru Ryge simple Folk?

Ja, bliv Du først en Fru Heiberg eller Jfr. Ryge eller Mdm. Nielsen!

Det kan jeg da ikke blive, før jeg begynder derpaa!

Nei, men Du kan blive mange Ting, naar Du begynder derpaa! ... Og hvad troer Du, Din Tante vil sige? Hun veed det meget godt, at Du har de Nykker, og hun har sagt, at jeg for Guds Skyld maatte passe paa Dig. Jeg veed, at hun har betænkt Dig i sit Testament; men fik hun det at vide, gjorde hun det om igjen, det kan Du være saa sikker paa, som jeg staaer her!

Er Tante rig?

Rig? Hvad kalder Du rig? – Noget har hun lagt sig til Bedste, saa sparsomt som hun lever, og jeg tænker, Du vil faae to, tretusinde Daler.

Hvad kan det hjælpe?

Hjælpe! .... Hvad det kan hjælpe! Har man hørt Mage! .... Ja, veed Du hvad, min Pige, enten det kan hjælpe eller ei, saa vil jeg for spærre Dig inde, hvor der hverken er Luft eller Lys – men hvad er det for en Urimelighed! Jeg vil ikke høre et Ord derom, ikke et Ord! Nu har Du ikke mere ham at trodse mig med! Nu har Du kun mig, nu skal Du lystre! .... Ja, sæt Du kun Dit Ansigt op! Jeg skal nok magte Dig.

Ottende Capitel

Schiøtt førte et fornøiet Liv. Han havde fundet et Formaal, og skjøndt det var usikkert, om han kunde naae det, bekymrede det ham lidet, fordi selve Midlerne, hvorved det skulde naaes, vare en Nydelse. Han levede et Liv i Virkeligheden, beskæftiget, kjæm-